

ства на Н. В-во, противъ личността на когото азъ никой пжтъ и нищо не съмъ ималъ и напълно съмъ съчувствувалъ, щото Той да бжде оставенъ съ всичкитѣ удобства. 3., Прѣдполагамъ подписаната отъ Н. В-во отставка да е остала у Кап. Димитриева. 4., Не съмъ заповѣдалъ и не ми е извѣстно да ли подобна заповѣдь е била дадена отъ друго нѣкого. 5., На първата половина на въпроса азъ вече отговорихъ; что се касае до запитванието — „кой ми е далъ въ Видинъ паспортъ“ — не мога да кажа. Цѣльта на нашето трѣгване изъ София бѣше: спазванието въ столицата тишината и успокояванието развълнуванитѣ страсти, което отъ части зависѣше отъ нашего тамъ присѣствие. Ний трѣгнахме за Търново и на случай, ако би, по тѣзи или онѣзи независяща отъ насъ причина, не сполучихме да достигнемъ до този градъ, расчитвахме и да побѣгнемъ внѣ отъ границитѣ на България; изобщо, азъ поне, прѣдполагахъ, че да си има челоуѣкъ таково нѣщичко не е злѣ — при съвършенно новия порядкъ, който приеха дѣлата въ България. Сжщитѣ побуждения бѣха причината да взема и отъ Видинъ паспортъ, макъръ отъ ржцетѣ на конвоя по пжтя Видинъ—Търново и въ мисълта ми не се е явявала идея и считамъ такъво опитвание за съвършенно неблагоприятно. Кой ми е далъ въ Видинъ паспорта, не мога да кажа.

Допжлнение.

Азъ знаехъ за положително войната съ Сърбия по источницитѣ, които имаше военното Министерство. Не знамъ обаче това да е било измислица съ задня цѣль. Не знамъ Перникъ да се е укрѣпявалъ съ цѣль да се доведе Сгрумскій полкъ. Въ събранието у Никифорова гдѣто присѣствуваха: Капитанитѣ: Митителовъ, Стояновъ, Бендеревъ и Радко Димитриевъ, са говори само за неизбѣжната война съ Сърбия. Не чухъ да се говори за подготовката по сва-